

بررسی رابطه بین کیفیت زندگی در مدرسه و خلاقیت در بین دانش آموزان پایه نهم

تحصیلی شهرستان یزد در سال تحصیلی ۹۵-۹۶

زینب حریت پژوه^۱، علی جعفری ندوشن^۲، سیدجهانگیر امیری^۳ و فاطمه تدین تاج آبادی^۴

۱. کارشناس ارشد مشاوره و راهنمایی

۲. دکتری روانشناسی تربیتی- مدرس دانشگاه

۳. دانشجو دکتری مشاوره

۴. کارشناس ارشد مشاوره و راهنمایی

• S.horiat@yahoo.com

• شماره تماس نویسنده مسئول: ۰۹۱۳۳۵۴۷۷۲۵

مقدمه

کیفیت زندگی در مدرسه مؤلفه ای است که در دهه اخیر به دلیل اهمیتی که در زندگی دانش آموزان داشته است مورد توجه قرار گرفته و به عنوان سطح کیفیت ابعاد مختلف مرتبط با زندگی در مدرسه تعریف می گردد. با توجه به اینکه دانش آموزان نسبت بسیار بالایی از زمان زندگی خود را در مدرسه صرف می کنند و همچنین در آینده عهده دار مسئولیت در عرصه های مختلف جامعه خواهند بود، شناخت عواملی که می تواند کیفیت زندگی شان را بهبود بخشد ضروری به نظر می رسد. (کریمیان پور، دولتی، رنجبر، غلامی، ۱۳۹۴)

بنابراین مدارس در این زمینه بیشترین نقش را بر عهده دارند و از آنجا که محیط مدرسه در برگیرنده و ظرف این یادگیری است، می تواند حواس انسان را به چالش کشاند و زمینه پرورش خلاقیت را فراهم سازد.

بیان مسئله

نظام آموزش و پرورش، به مثابه بارزترین نمود سرمایه گذاری نیروی انسانی، در شکوفا ساختن استعداد ها و توانایی های بالقوه ی دانش آموزان و بالطبع شکوفایی و استقلال کشور و از میان بردن هرگونه وابستگی و استعماری نقشی اساسی و عمده ای را بر عهده دارد. (تاجی مهرآبادی، ۱۳۹۳)

در کشورهای در حال توسعه، آموزش و پرورش به عنوان یکی از بخش های اقتصادی به حساب می آید و از محورهای اصلی سیاست سرمایه گذاری پرورش استعدادهای گوناگون دانش آموزان را جامعه به نهاد آموزش و پرورش سپرده است. دانش آموزان با دریافت آموزش به سرمایه تبدیل می شوند و این سرمایه ها در آینده وارد جریان تولید و ارائه ی خدمات میگردد. (بیات، ۱۳۸۰).

امروزه در کشورهای توسعه یافته شکوفایی خلاقیت دانش آموزان از مهمترین اهداف آموزش و پرورش به شمار میرود. در این کشورها اهمیت پرورش خلاقیت به حدی است که مواد درسی و ویژه های در تمامی مقاطع تحصیلی در نظر گرفته شده است. این برنامه ریزی به علت نقش زیربنایی خلاقیت در توسعه و پیشرفت و غلبه بر تغییر و تحولات اجتناب ناپذیر زندگی است. (کفایت، ۱۳۹۰)

بسیاری از کشورهای پیشرفته مدتهاست برای شناسایی راههای پرورش خلاقیت و چگونگی کاربردی کردن آن در نظام آموزشی خود به برنامه ریزیهای جدی پرداخته اند (بیات، ۱۳۸۹)